

Forslag til lov om kontrol med omsætningen af spiritus og vin.

Fremsat den 18. maj 1954 af finansministeren.

§ 1.

Stk. 1. Indførsel til dansk toldområde af spiritus og vin samt erhvervsmæssig fremstilling af sådanne varer må kun foretages af den, der har tilladelse hertil i henhold til denne lov og som bevis herfor har modtaget et særligt legitimationskort.

Stk. 2. Til opnåelse af den i stk. 1 foreskrevne tilladelse kræves, at vedkommende har næringsbevis, der berettiger til at udøve den pågældende virksomhed, samt at der føres almindelige, autoriserede handelsbøger, og at de lokaler, der agtes anvendt til fremstillingen, behandlingen, lagringen m.v. af spiritus og vin, kan godkendes af toldmyndighederne.

§ 2.

Aftapning eller anden behandling af spiritus og vin i erhvervsmæssigt øjemed må kun foretages af de i § 1 nævnte virksomheder.

§ 3.

De i § 1 nævnte virksomheder skal efter nærmere af finansministeriet fastsatte regler føre et særligt regnskab vedrørende spiritus og vin.

§ 4.

Stk. 1. Fra de i § 1 nævnte virksomheder må spiritus og vin kun udleveres i flasker, lerdunke o. lign. her i landet almindeligt benyttede vin- og spiritusbeholdere af ikke over 3 liters rumindhold. Disse beholdere skal af den pågældende virksomhed og på dennes bekostning forsynes med en banderole efter nærmere fastsatte bestemmelser. Banderolen skal være påtrykt oplysning om varens art og oprindelse, beholderens størrelse samt den banderolerende virksomheds navn og hjemsted samt iøvrigt indeholde

de af finansministeriet til enhver tid krævede oplysninger. Der kan gives tilladelse til, at flasker med her i landet fremstillet akvavit og brændevin i stedet for med banderole forsynes med andet lukke, påtrykt tilsvarende oplysninger.

Stk. 2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan spiritus og vin overføres til en i henhold til § 1 anmeldt virksomhed i beholdere med et rumindhold på over 3 liter, såfremt denne ikke afsætter andre varer end drikkevarer, eller såfremt virksomhedens engrossalg af spiritus og vin udgør mindst halvdelen af det samlede salg af sådanne varer. Finansministeriet er bemyndiget til at tillade overførsel af spiritus og vin til en i henhold til § 1 anmeldt virksomhed i andre tilfælde end foran nævnt, såfremt varerne udelukkende skal anvendes til fremstilling af spirituøse drikkevarer i den pågældende virksomhed.

Stk. 3. Ved beregningen i henhold til stk. 2 af engrossalgets andel af det samlede salg af spiritus og vin foretages i detailsalgsbeløbene et fradrag for detailavance på 12 pct. af detailprisen. I tilfælde, hvor der består et økonomisk interessefællesskab mellem en i henhold til § 1 anmeldt virksomhed og en virksomhed med detailsalg, træffer finansministeriet afgørelse af, hvilken omsætning der skal henregnes til den anmeldte virksomheds detailomsætning.

§ 5.

Stk. 1. De i § 4, stk. 1, omhandlede vin- og spiritusbeholdere skal ved udleveringen være forsynet med en etikette, der skal være påtrykt oplysning om virksomhedens navn og hjemsted i overensstemmelse med banderolens påtryk samt varens art. Såfremt frugtvin o. lign. ikke banderoleres af den

virksomhed, der har fremstillet varen, skal tillige anføres navn og hjemsted på vedkommende fremstillingsvirksomhed eller et af toldmyndighederne godkendt anonymitetsmærke.

Stk. 2. Finansministeriet kan fastsætte bestemmelser om angivelse på de i stk. 1 omhandlede etiketter af indholdets størrelse og for spiritus tillige alkoholstyrken.

§ 6.

Stk. 1. Bestemmelserne i §§ 2—5 kommer ikke til anvendelse på:

- 1) Sprit m. v., som i henhold til en særlig tilladelse udleveres til teknisk eller videnskabelig brug eller til fremstilling af andre varer end drikkevarer.
- 2) Lægemidler, som af apotekere udleveres efter læge-, tandlæge- eller dyrlægerecept, og iøvrigt sådanne medicinalvarer, som af apotekere udleveres i håndkøb, såfremt præparaterne ikke er drikkevarer og ikke kan anvendes til fremstilling af sådanne.
- 3) Varer, som udføres til udlandet eller toldfrit sted.

Stk. 2. Der kan tilstås undtagelser fra bestemmelserne i §§ 1—5 forsåvidt angår:

- 1) Handelsprøver.
- 2) Varer, som i små mængder indføres af private udelukkende til brug i vedkommendes husholdning.

§ 7.

Stk. 1. Det er forbudt enhver, som forhandler, udskænker eller udleverer spiritus og vin, og som ikke har erhvervet særlig tilladelse i henhold til denne lov, at modtage eller udlevere spiritus og vin i flasker eller andre beholdere, der ikke er mærket som foreskrevet i § 4, stk. 1, og § 5, stk. 1.

Stk. 2. Auktionssalg af spiritus og vin må kun finde sted efter dertil i hvert enkelt tilfælde hos toldmyndighederne indhentet tilladelse.

§ 8.

Finansministeren fastsætter, hvilke arter af spirituose drikkevarer, ekstrakter o. lign. der omfattes af betegnelserne spiritus og vin i nærværende lov, og er iøvrigt bemyndiget til at fastsætte de fornødne regler til gennemførelsen af bestemmelserne i denne lov.

§ 9.

Stk. 1. Kontrollen med gennemførelsen af denne lov påhviler toldmyndighederne. De kontrollerende tjenestemænd har ret til at foretage eftersyn i de af loven omfattede virksomheder og til at efterse såvel virksomhedernes varebeholdninger, autoriserede handelsbøger med dertil hørende bilag som det i henhold til denne lovs § 3 foreskrevne særlige regnskab. De kontrollerende tjenestemænd er berettiget til at forlange sig bøgerne forelagt så ofte, som de anser det for nødvendigt, hvorfor bøgerne skal være tilgængelige i virksomhedens sædvanlige forretningsstid. Toldmyndighederne kan foreskrive, efter hvilke regler handelsbøgerne skal føres, for at de fornødne oplysninger kan stå til rådighed.

Stk. 2. Virksomhedens indehaver såvel som de i virksomheden beskæftigede personer er pligtige at yde eller lade yde kontrollen al fornøden vejledning og hjælp.

Stk. 3. De kontrollerende tjenestemænd har ret til at foretage eftersyn i virksomheder, der forhandler eller anvender spiritus, vin eller spiritusholdige ekstrakter o. lign., samt til at afkræve virksomhederne oplysninger vedrørende disse varer.

§ 10.

Stk. 1. Overtrædelse af bestemmelserne i denne lov eller de i henhold hertil fastsatte kontrolbestemmelser, herunder undladelse af eller urigtig angivelse af alkoholstyrke eller litermængde, straffes med bøde, hvorhos varerne kan konfiskeres eller konfiskationsværdien kræves erlagt. Der gøres dog ikke ansvar gældende for urigtig angivelse af alkoholstyrken, når forskellen mellem den angivne og forefundne styrke højst andrager 3 pct. af det på etiketten angivne. Der gøres heller ikke ansvar gældende for urigtig angivelse af litermængde i tilfælde, hvor sådan angivelse ikke er foreskrevet i bestemmelserne, forsåvidt forskellen mellem den angivne og forefundne mængde ikke overstiger 2 centiliter.

Stk. 2. Den, der uberettiget anvender den i § 4, stk. 1, omhandlede banderole, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år, forsåvidt strengere straf ikke er forskyldt efter bestemmelserne i borgerlig straffelov, hvorhos varerne konfiskeres eller konfiskationsværdien tilsvares.

Stk. 3. Bøder pålægges af finansministeriet, medmindre dette ønsker sagen afgjort ved domstolene. Det står dog vedkommende frit for inden 14 dage efter, at finansministeriets afgørelse er meddelt ham, at forlange sagen undergivet domstolenes afgørelse, hvilket da foranlediges af finansministeriet. En indledet sag bortfalder dog, når enten finansministeriet tager sin påstand om bøde eller sagsanlæg tilbage, eller når den tiltalte, som har forlangt domstolenes afgørelse, frafalder samme. Finansministeriet tager bestemmelse om de af dette foranledigede sagers anke fra det offentliges side. Med hensyn til de ikendte bøder samt konfiskationsprovenuer finder § 2 i lov nr. 275 af 13. november 1926 anvendelse.

Stk. 4. Når sager angående overtrædelser af denne lov indbringes for retten, behandles de som politisager.

Stk. 5. I de i § 10, stk. 2, omhandlede tilfælde finder de i lov om rettens pleje kapitlerne 68, 69, 71 og 72 omhandlede retsmidler anvendelse i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge. Nedlægges der af anklagemyndigheden påstand om idømmelse af fængselsstraf, skal der på tiltaltes begæring beskikkes ham en forsvarer.

§ 11.

En i henhold til denne lovs § 1 given tilfælde vil kunne tilbagekaldes af finansministeriet, såfremt den pågældende gør sig skyldig i særlig grov overtrædelse af bestemmelserne i nærværende lov.

§ 12.

Det påhviler politiet at underrette toldmyndighederne om de til dets kundskab

kommende overtrædelser eller omgælder af bestemmelserne i nærværende lov samt på toldvæsenets begæring derom at yde bistand til opklaring heraf.

§ 13.

Stk. 1. I lov nr. 108 af 29. marts 1924 om toldafgifterne m. v., jfr. lov nr. 62 af 31. marts 1928, udgår § 47 a.

Stk. 2. I nedennævnte love udgår ordene „toldlovens § 47 a“ og erstattes med „lov om kontrol med omsætningen af spiritus og vin“:

Lov om tillægsafgift på spiritus samt om beskatning af indenlandsk tilvirkning af vin, cider o. desl., jfr. lovbekendtgørelse nr. 5 af 9. januar 1954, § 7, stk. 6, og § 11.

Lov om afgift på omsætningen af stærke drikke, jfr. lovbekendtgørelse nr. 6 af 9. januar 1954, § 2, § 3, pkt. 1, og § 5, stk. 1, pkt. 1.

Stk. 3. I § 4 i lov nr. 537 af 31. oktober 1946, jfr. lovbekendtgørelse nr. 6 af 9. januar 1954, tilføjes i stk. 4, sidste linie, efter ordet „avance“:

„; for detailsalgets vedkommende beregnes dette fradrag med 12 pct. af detailprisen. I tilfælde, hvor der består et økonomisk interessefællesskab mellem en i henhold til denne lovs § 3, pkt. 1, anmeldt virksomhed og en virksomhed med detailudsalg, kan finansministeriet kræve, at spiritus og vin, der afsættes fra den afgiftspligtige virksomhed til det pågældende detailudsalg, afgiftsberigtiges på grundlag af detailprisen i detailudsalget.“

§ 14.

Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder i kraft den 1. juli 1954.

Bemærkninger til lovforslaget.

De gældende bestemmelser vedrørende kontrollen med omsætningen af alkoholholdige drikkevarer, øl undtaget, blev indføjet i toldloven som dennes § 47 a i forbindelse med toldlovsændringen i 1928, jfr. lov nr. 62 af 31. marts 1928, § 1, ad § 47. Ifølge den nævnte lovbestemmelse er alle virksomheder, som indfører, aftapper og behandler vin og spiritus, eller som fremstiller sådanne varer eller visse spirituose essenser o. lign. med anvendelse af vin og

spiritus, underkastet toldvæsenets kontrol, ligesom salg af varer af den nævnte beskaffenhed til detailhandler, restauratør eller direkte til forbruger skal ske i beholdere af ikke over 3 liters rumindhold, som er forsynet med et særligt lukke (banderole) samt etikette med oplysninger om varens art, virksomhedens navn m. m.

Kontrolordningen var et led i foranstaltningerne mod omfattende spritsmuglerier, og den har vist sig

F. t. l. om kontrol med omsætningen af spiritus og vin.

at fungere efter sin hensigt. Yderligere har banderoledningen haft kontrolmæssig betydning for gennemførelsen af engrosomsætningsafgiften af stærke drikke, ganske særlig efter at afgiften i de senere år er forhøjet gentagne gange.

Udviklingen siden banderoledningens gennemførelse i 1928 har imidlertid gjort det ønskeligt, at kontrolordningen på visse punkter revideres. Det er endvidere anset for hensigtsmæssigt at søge disse bestemmelser fjernet fra toldloven, og det er derfor foreslået at erstatte toldlovens § 47 a med en særlig lov.

Efter den gældende ordning må indførsel til dansk toldområde af spiritus og vin, aftapning, blanding, forskæring og anden behandling af sådanne varer samt erhvervmæssig fremstilling af spirituøse drikkevarer med anvendelse af spiritus og vin kun foretages af den, der har erhvervet toldbestyrelsens tilladelse dertil. Af kontrolmæssige grunde er disse bestemmelser i forslagets §§ 1 og 2 foreslået ændret således, at aftapning og anden behandling alene må finde sted i indførsels- og fremstillingsvirksomhederne.

I forslagets § 4, stk. 1, og § 5 er optaget bestemmelser vedrørende banderolering og etikettering af vin- og spiritusbeholdere med ikke over 3 liters rumindhold. Da gennemførelsen af en banderoledning i praksis forudsætter, at der anvendes beholdere af almindeligt benyttede typer, såsom flasker, lerdunke o. lign., er dette yderligere præciseret i forslagets § 4, stk. 1. Der er endvidere ved forslaget søgt hjemmel til, såfremt en mekaniseret emballering af akkvavit og brændevin gør det ønskeligt, at tillade banderolen på disse specielle beholdere erstattet med et andet betryggende lukke.

I forslagets § 4, stk. 2, er optaget en bestemmelse om overførsel af ubanderolerede varer mellem de anmeldte virksomheder. Efter de gældende bestemmelser kan spiritus og vin — foruden i banderolerede flasker o. lign. — overføres frit mellem de af toldlovens § 47 a omfattede virksomheder, hvad enten varerne overføres i fustager eller på ubanderolerede flasker.

Da det må anses for bedst stemmende med kontrolordningens formål at søge gennemført, at banderoleringen af flasker med spiritus og vin foretages enten af den anmeldte virksomhed, som importerer disse, eller af den virksomhed, som aftapper varerne på flaske, er det foreslået, at bestemmelserne om overførsel af spiritus og vin på flaske mellem virksomhederne ændres således, at alene banderolerede og etiketterede flasker skal kunne overføres. Hvad angår overførsel af varer i beholdere med mere end 3 liters rumindhold (fustagevarer) er det dog ønskeligt at bibeholde de bestående regler forsåvidt angår overførsler til virksomheder, som virkelig driver vinvirksomhed. Under hensyn til, at banderoledningens effektivitet er betinget af, at banderoleringen som hidtil sker i et ret begrænset antal virksomheder, er det foreslået, at overførsel af fustagevarer skal kunne finde sted, såfremt den virksomhed, hvortil overførsel sker, udelukkende driver handel med vin og spiritus m. v., eller såfremt værdien af denne virksomheds engrossalg af de omhandlede varer udgør mindst 50 pct. af værdien af det samlede salg af sådanne varer, idet der ved denne opgørelse af engros- og detailsalget ifølge forslagets § 4, stk. 3, fradrages 12 pct. i detailsalgsbeløbet. Denne fradragsregel er ved forslagets § 13, stk. 3, også foreslået anvendt i tilfælde, hvor der efter loven om afgift på omsætningen af stærke drikke bliver tale om at ansætte en afgiftspligtig værdi på grundlag af detailprisen, idet den nuværende regel om et fradrag svarende til sædvanemæssig avance har medført betydelige vanskeligheder i praksis.

De i forslagets § 6 nævnte undtagelser svarer til praksis, således som denne har udviklet sig med hjemmel i toldlovens § 47 a, stk. 1, sidste punktum, og stk. 2, næstsidste punktum.

Med hensyn til §§ 7 og 8 henvises til toldlovens § 47 a, stk. 3 og 4.

I §§ 9—12 er optaget kontrol- og straffebestemmelser.

Toldlovens § 47 a er optrykt som bilag til nærværende forslag.

Bilag.

Toldlovens § 47 a.

Stk. 1. Indførsel til dansk toldområde af spiritus og vin, aftapning, blanding, forskæring og anden behandling af sådanne varer samt erhvervsmæssig fremstilling af spirituøse drikkevarer med anvendelse af spiritus og vin må kun foretages af den, der har erhvervet toldbestyrelsens tilladelse dertil. Sådant tilladelse kan kun gives på betingelse af, at den, der vil erhverve den, har løst borgerskab eller næringsbevis, som berettiger til at drive den pågældende virksomhed, at der i virksomheden føres almindelige, autoriserede handelsbøger, og at den pågældende underkaster sig de af toldbestyrelsen fastsatte nærmere kontrolbestemmelser. Lagringen, aftapningen, fremstillingen m. v. af varerne må kun ske i lokaler, der er anmeldt for kontrollen og godkendt af denne. For tilladelsen ydes en årlig betaling af 50 kr. Betalingen udredes forud ved hvert finansårs begyndelse og således, at den ved tilladelsens udstedelse skete betaling gælder til udgangen af det finansår, i hvilket udstedelsen er sket. En given tilladelse træder først i kraft, når betalingen er sket. Ved betalingen udstedes et kort, der gælder som bevis for, at virksomheden er behørigt anmeldt, har indhentet den foreskrevne tilladelse og er under kontrol af toldvæsenet. En given tilladelse vil kunne bortfalde, såfremt den pågældende straffes efter toldlovens §§ 47 og 48. Toldbestyrelsen kan tilstå undtagelser fra de foranstående bestemmelser, forsåvidt angår varer til anden anvendelse end til drikkebrug eller til fremstilling af andre varer end spirituøse drikkevarer, samt ved indførsel af handelsprøver og varer til privat forbrug.

Stk. 2. Fra de i paragraffens 1. stk. omhandlede virksomheder, fra spiritusfabrikker og destillationsanstalter og fra de i lov nr. 114 af 1. april 1922, § 3, omhandlede

fremstillingsvirksomheder må spiritus, vin og spirituøse drikkevarer kun udleveres i flasker, lerdunke o. lign. beholdere af ikke over 3 liters rumindhold, der ved den pågældende virksomheds foranstaltning og på dennes bekostning er forsynet med et særligt lukke og mærke efter finansministerens nærmere bestemmelse og tillige forsynet med etikette, indeholdende oplysning om varens art og virksomhedens navn samt — for andre varer end vin — angivelse af alkoholstyrken i rumfangsprocent efter Tralles alkoholometer, og, såfremt varerne udleveres i flasker og dunke i de størrelser, som almindeligvis forudsættes at indeholde $\frac{1}{1}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{8}$ liter, tillige angivelse af litermængden. Dog kan angivelse af alkoholstyrken undlades, når varen indeholder mindst 30 rumfangsprocent alkohol. Ligeledes kan den foreskrevne angivelse af litermængden på $\frac{1}{1}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{8}$ liters flasker og dunke undlades, når litermængden mindst udgør henholdsvis 95, 70, 47 og 35 centiliter, eller der benyttes normalflasker, leveret af et indenlandsk glasværk, som til toldbestyrelsen har afgivet indeståelse for, at de af glasværket leverede og med særligt mærke forsynede normalflasker indenfor en nærmere fastsat afvigelse har det for sådanne flasker opgivne rumindhold. Såfremt angivelse af litermængde eller alkoholstyrke finder sted i andre tilfælde end foreskrevet, indestår den pågældende virksomhed for angivelsernes rigtighed under ansvar efter bestemmelserne i stk. 5. Sådant angivelse må kun foretages af den, hvem mærkningen af varen påhviler. De foran fastsatte bestemmelser med hensyn til udlevering og mærkning m. m. af varerne gælder dog ikke varer, som fra en indførsels-, aftapnings- og fremstillingsvirksomhed overføres til en anden under kontrol værende virksomhed, eller fra

sådanne virksomheder udleveres til anden anvendelse end til drikkebrug eller til fremstilling af andre varer end drikkevarer, eller udføres til udlandet eller toldfrit sted. Toldbestyrelsen kan på nærmere fastsatte vilkår meddele tilladelse til, at vin, bestemt til direkte udskænkning i restauranter eller lignende, tilføres disse i beholdere af mere end 3 liters rumindhold.

Stk. 3. Det er forbudt handlende, restauratører, gæstgivere o. l. samt brugsforeninger og andre, som forhandler, udskænker eller udleverer spiritus, vin og spirituøse drikkevarer, og som ikke har erhvervet den i paragraffens 1. stk. omhandlede tilladelse, at modtage varer, som falder ind under de foranstående bestemmelser, medmindre varerne er i forskriftsmæssige emballager, forsynede med forskriftsmæssigt lukke, mærkning og etikettering. Auktionssalg af spiritus, vin og spirituøse drikkevarer må kun finde sted efter dertil i hvert enkelt tilfælde hos toldbestyrelsen indhentet tilladelse.

Stk. 4. Bestemmelserne i nærværende paragraf træder først i kraft efter nærmere bekendtgørelse fra finansministeren, som tillige fastsætter, hvilke varer der i henseende til paragraffens bestemmelser skal betragtes som spiritus, vin og spirituøse drikkevarer. Den i stk. 2 foreskrevne angivelse af litermængden på $\frac{1}{1}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{8}$ liters flasker

og dunke med andre varer end vin kan undlades indtil 1 år efter bekendtgørelsens ikrafttræden. Finansministeren kan påbyde, at varer, som endnu 6 måneder efter bekendtgørelsens ikrafttræden findes i behold hos de i foranstående stk. 3 nævnte virksomheder, skal bringes i forskriftsmæssig emballage og forsynes med særligt mærke.

Stk. 5. Overtrædelse af bestemmelserne i nærværende paragraf eller de i medfør heraf fastsatte kontrolbestemmelser, herunder undladelse af eller urigtig angivelse af alkoholstyrke eller litermængde, straffes efter bestemmelserne i § 47, stk. 2. Der gøres dog ikke ansvar gældende for urigtig angivelse af alkoholstyrken, når forskellen mellem den angivne og forefundne styrke højst andrager 3 pct. af det på etiketten angivne. Der gøres heller ikke ansvar gældende for urigtig angivelse af litermængde i tilfælde, hvor sådan angivelse ikke er foreskrevet i bestemmelserne, og forsåvidt forskellen mellem den angivne og forefundne mængde ikke overstiger 2 centiliter. Den, der uberettiget forsynes beholdere med de i nærværende paragraf omhandlede varer med det af finansministeren foreskrevne lukke og mærkning, straffes efter bestemmelserne i § 48, forsåvidt strengere straf ikke er forskyldt efter bestemmelserne i almindelig borgerlig straffelov.